

кои-то ся произлезли, или отъ различни глаголи на кои-то иматъ сжщо-то знаменованіе.

4. Идѣ, въ прешедше-то прави ишелъ, текѣ текалъ, пекѣ пекалъ, берѣ бралъ, колъѣ клалъ, мелѣ мялъ, дерѣ дралъ, перѣ пралъ, влекѣ вякалъ и проч :

Дуамѣ, въ будуще-то време прави ще дуамѣ и ще рекѣ.

Държѣ, въ повелително-то наклоненіе прави дръжѣ, видѣ виждѣ и вижѣ, ямѣ яждѣ и яжѣ.

5. Нѣкои глаголи правятъ двойко, напр : гледамѣ и видѣ, слушамѣ и чувамѣ, ходѣ и варвѣ, дуамѣ и казвамѣ, правѣ, струвамѣ и чинѣ и пр :

БЕЗЛИЧНИ ГЛАГОЛИ.

„Кои сѣ безлични глаголи?“

Кои-то нѣматъ първо и второ лице, но само въ трето ся спрягатъ, напр : боли, вали, дъжди, гърми, стига, доста, треба, трѣбува, думася, говорися, блѣскася, съмнуvasя, случавася, подобно и тѣя, кои-то ся изговарятъ съ дателный-а падежъ на съкратенно-то мѣстоименіе, напр : спимися, ходимися, дремемися, ядемися и проч :

